

12.10.65, יום ג'

הבוקר באו אצלי פרופ. ווייז עם יובל נאמן. יש 5000 חלמידים באוניברסיטה בה"א

רק 600 בלימודי טבע. שאלתי יובל אם לדעתו אפשר למסוך נוצר אינטלקטואלי לארץ. דעתו

חיובית. הוא עובד עם שני צעירים אמריקנים.

אה"ב סטנו לאילת. העיר גדלה. שאלתי על הילד הראשון שהוזכנה לבריה שלו, אם

קודמו נמצא באילת. כעבור חצי שעה באה אמו עם הילד. אבא הוא סלה והוא עסיו בדרך.

זוכרני מדבוק האב כשבאתי לבריה - חסוי הילד - עכשיו בן 13 - ילד

בריא, גבוה לפי גילו ויפה.

בערב אספה גדולה - דברתי כשעה וחצי - על אילת והנבב ומעיות החינוך, כדור

האוכלוסין, דמוקרטיה ובסתון. אחר כך שיחה ארוכה עם ראש העיר לוי על מצבה של אילת:

יש יציבות, פרנסה וכל, מתוספים קצב והיפים, אבל הכל עולה מה יותר ביוקר.

13.10.65, יום ד'

בבוקר סטנו חזרה לשדה בוקר. היום הולדה שלי והגיעו הבריה באמ"ק, מחיפה,

מה"א, מדימונה, סירחם וכשדה בוקר.

בחש בערב הגיעו חוטר ואסתו. היה חמשה שבועות בגרמניה, וחזר לפני זמן לא רב.

אסתו של מוניק חולה ולכן לא יכל לבוא. טעמתי לו על "דברים בתויהם" ומוצ רוצה לעיין

במה שכתבתי. אמרתי לו שכתבתי אחיה בה"א ואמציא לו האופר.

ביומני מיום 20.6.62 נרשם כי בשיתה עם ברק סיפר לי האחרון: כשהוא דיבר אז

(בשנה 1954) עם לבון על היחסים בינו ובין רה"מ דאז אמר לבון: "עכ האראבציק השיפש

הזה אני אחתטב", הוא גם סיפר ששמרניצק אמר לברקה על לבון: "הוא ברוק כהגין".